

Gazeta Lwowska z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedziel.
 Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok 15 złr. 60 c., na kwartał 3 złr. 90 c., na miesiąc 1 złr. 30 c. Miesięcowa na rok 12 złr. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6c., drugi i trzeci po 5 c. Na leżytość stęplowa od każdej insercyi 30 cent.
 Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedynczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.
 Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Nr. 66.

Wtorek 19. Marca 1867.

Rok wydania 57.

Prenumerata

na

„Gazetę Lwowską“

wraz

Z Dodatkiem urzędowym

od 1. kwietnia do 30. czerwca.

Dla miejscowych . . . 3 złr.

Dla zamiejscowych . . . 3 złr. 90 c.

Za inseraty od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c. drugi i trzeci raz po 5 c. prócz należytości stęplowej po 30 c. od każdego ogłoszenia.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej, (ulica Wałowa Nr. 370).

Telegram Gazety Lwowskiej.

Berlin, 18. marca. Na dzisiejszem posiedzeniu parlamentu północno-niemieckiego rozpoczęto specjalną debatę nad pierwszym artykułem konstytucyi tyczącym się terytorium związkowego. Polacy wnieśli protest przeciw wcieleniu dawnych części terytorjalnych Polski do związku północnego. Bismark oświadczył, że protest przeciw jednoci państwa pruskiego należy przed forum Sejmu pruskiego. Większość ludności polskiej zadowolona jest stanem rzeczy, tylko szlachta i duchowieństwo agituja. O przywróceniu Polski niema ani myśli, sama ludność polska nie chce o tem nic wiedzieć. Deputowani polscy niechaj idą wspólnie z północnymi Niemcami. Następnie odparł Bismark także protest deputowanych duńskich przeciw wcieleniu północnego Szlezewiku; oświadczył przytem że Luxemburg i Limburg nie chcą przystąpić do związku północnego, lecz z obawy wywołania kwestyi europejskiej nie będą wywierać nacisku. Stosunki Niemiec południowych do związku północnego na mocy traktatu są ustanowione. Pierwszy artykuł konstytucyi przyjęto w końcu większością głosów.

Część nieurzędowa.

W numerze 51. „Gazety Lwowskiej“ z dnia 1. b. m. podaliśmy już telegraficzną wiadomość, że Jego ces. król. Apostolska Mość najwyższem postanowieniem z dnia 25. lutego r. b. najlaskawiej zezwolił raczył: 1) ażeby dla jednej z katedr na uniwersytecie Lwowskim dla prawa rzymskiego systemizowanych, język polski jako wykładowy systemizowany został; 2) żeby dla nauk będących zarazem przedmiotami ogólnych egzaminów sądowych, polskie wykłady zaprowadzone były; 3) żeby w tym celu i dla uposażenia dwóch lub trzech nadzwyczajnych profesorów, albo też według okoliczności dla zamianowania i remunerowania suplentów lub docentów prywatnych, corocznie suma 2400 złr. w. a. pozostająca do dyspozycyi z powodu nieobsadzenia opróżnionej drugiej katedry nauk prawnych, z galicyjskiego funduszu naukowego użytą została. Nakoniec raczył Najlaskawiej przyzwolić w zasadzie, żeby język polski przy teoretycznych egzaminach ogólnych jako język egzaminacyjny był przypuszczony.

O przeprowadzeniu tego Najwyższego postanowienia, które w sposób najlaskawszy odpowiada gorącym życzeniom kraju, jesteśmy w stanie podać dziś następujące szczegóły:

Systemizowany wykład prawa rzymskiego w języku polskim poruczony został profesorowi uniwersytetu Lwowskiego p. Jozafatowi Zielonackiemu.

W jaki sposób cztery przedmioty naukowe ogólnego egzaminu sądowego rozdzielone być mają między nadzwyczajne profesury dla tych przedmiotów kreować się mające, w tym względzie w miarę przyzwolonej rocznej dotacyi 2400 złr. i nastroczających się sił naukowych, zastrzegło sobie wys. ministerium wyznań i oświecenia ostateczną decyzję. W ogóle jednak wys. ministerium przystało na propozycję, ażeby dla powyższych czterech przedmiotów naukowych utworzone zostały trzy nadzwyczajne profesury, mianowicie: a) austriackiego

prawa cywilnego, b) austriackiego sądowego postępowania w sprawach cywilnych i c) prawa karnego, tudzież prawa handlowego i wexlowego; w ten sposób, że skoro tylko znajdą się do tego prawnie ukwalifikowani kompetenci, dla procedury cywilnej i dla austriackiego prawa cywilnego, mianowani będą profesorowie nadzwyczajni, każdy z stałą roczną płacą 800 złr. w. a. Czyli zaś i kiedy dla prawa karnego tudzież dla prawa handlowego i wexlowego utworzoną będzie osobna nadzwyczajna profesura, lub też czyli prawo handlowe i wexlowe przydzielone będzie do profesury prawa cywilnego lub procedury cywilnej z odpowiednim podwyższeniem płacy, lub w reszcie, czyli dla prawa handlowego i wexlowego jak i dla prawa karnego zatrzymane będą przez dłuższy czas docentury lub suplentury, to pozostawione jest późniejszej decyzji wys. ministerstwa. W przeprowadzeniu jednak najwyższego postanowienia wys. ministerium już teraz rozporządziło, a że by z rozpoczęciem roku szkolnego 1867/8, zaprowadzone były wykłady polskie we wszystkich przedmiotach ogólnego egzaminu sądowego. — Wielką wagę przywiązuje wys. ministerium także i do tego, ażeby na uniwersytecie lwowskim wykłady polskie dla procedury cywilnej w sprawach niespornych, tudzież dla austriackiej procedury karnej na wszelki sposób już z rozpoczęciem przyszłego kursu letniego, zaś co do austriackiego prawa cywilnego, o ile to być może i o ile okoliczności dozwolą, równocześnie zaprowadzone były.

Gdyby wszakże dla braku kilku habilitowanych docentów prywatnych na razie zachodziły trudności co do stanowczego obsadzenia rzeczonych nadzwyczajnych profesorów, natedy dla wspomnianych czterech przedmiotów tymczasowo (na przeciąg dwóch lub trzech kursów) miejsca te obsadzone być mają suplentami. Kompetenci o te suplentury byliby obowiązani udowodnić uzdolnienie swoje przedłożeniem naukowej rozprawy na piśmie, tudzież odhyciem próby wykładu w języku polskim. Ze względu jednak na krótkość czasu, w ciągu którego obsadzenie suplentur dla postępowania sądowego i prawa karnego ma nastąpić, kompetenci o te posady wyjątkowo mogą być uwolnieni od przedłożenia pisemnej rozprawy, jeżeli uzdolnienie ich innemi dowodami i dokumentami dostatecznie jest stwierdzone. Kompetenci zaś o suplenturę austriackiego prawa cywilnego, tudzież prawa handlowego i wexlowego nie są uwolnieni od przedłożenia rozprawy naukowej, ponieważ dla pierwszego przedmiotu jest kompetent prawnie habilitowany, zaś posada suplenta prawa handlowego i wexlowego dopiero z początkiem przyszłego roku szkolnego będzie obsadzona.

Kompetenci mają podania swoje wystosować do kolegium profesorów wydziału prawniczego, które najdalej po dzień 6. kwietnia r. b. ma przedłożyć rządowi propozycje co do obsadzenia suplentur dla postępowania sądowego i prawa karnego mających wejść w życie już z początkiem przyszłego kursu letniego.

P. Wiktor Ofenheim jeneralny dyrektor kolei lwowsko-czerniowieckiej wyniesiony został jako kawaler orderu żelaznej korony trzeciej klasy, w myśl statutów tego orderu, do stanu rycerskiego cesarstwa austriackiego z przydomkiem „von Pontouxin.“

Jeszcze dotąd nie jest pewnem kiedy się zbierze Rada państwa, jak słyhać, termin zwołania jej będzie dopiero wtedy ustanowiony, gdy będzie wiadomy rezultat wyborów do sejmu w Czechach, Morawii i Krainie. Agitacya wyborcza w tych trzech krajach jest bardzo ożywiona, staje się jednak coraz bardziej prawdopodobnem, że wybory, przynajmniej w Czechach i Morawii, wypadną jak najpomyślniej, i że sejmy przystąpią niezwłocznie do wyboru delegatów do Rady państwa.

Podróż Jego Ces. Mości Arcyksięcia Karola Ludwika do Pragi nie będzie także bez wpływu na wybory, a nawet chociażby przywódzcy stronnictwa feudalnego weszli do sejmu, zachowanie się ich będzie zupełnie inne niż w sejmie poprzednim.

Co do właścicieli wielkich posiadłości fideikomisyjnych zapewniają, że deputowani tej grupy bez żadnej wątpliwości przyłączą się wszyscy do stronnictwa konstytucyjnego.

„Nar. Listy“ donoszą, że doszedł ich urzędowy plan podróży komisji asenterunkowej na rok 1867 w którym oznaczona jest liczba rekrutów mających być dostawionymi z każdego powiatu królestwa czeskiego. Dziennik ten podaje oraz tabelę poborową według której Czechy, nie licząc Pragi mają dostawić 81.235 ludzi. W tym względzie nastąpi zapewne ze strony rządu wyjaśnienie lub sprostowanie.

Godna uwagi, że rozporządzenia komendy wojskowej w Budzie, ten plan asenterunkowy, jakoteż wiadomość o zniknięciu mapy Wołoszczyzny z archiwum ministerstwa wojny, wszystko to podnoszą dzienniki czeskie. Nasuwa to różne myśli.

Sądzimy, że doniesienie czasopisma „Nar. Listy“ jest albo bezzasadne albo tendencyjnie przekręcone.

Cyfry podane w tabeli, nie oznaczają zapewne ile ludzi ma być dostawionych, lecz ile ludzi zawiera według urzędowych wykazów kontyngens z trzech klas wieku powołanych do rekrutacyi. Z tych zaś odpadnie zapewne połowa niezdatnych, wykupionych lub prawie uwolnionych, a tak cyfra 81.235 zredukuje się znacznie.

Urzędowa „N. N.“ donosi, że nowy patent o uzupełnieniu wojska został już ogłoszony we wszystkich powiatach komitatu Zagrzebskiego, z wyjątkiem dystryktu Jaskańskiego. Przeciwno stawiającym opór w tym dystrykcie wytoczono śledztwo.

Burmistrz miasta Kreutz oznajmił kolegium miejskiemu surowy rozkaz Jego Excel. Bana i komisarza, aby urzędnikom miejskim poleczone zostało ogłoszenie ustawy rekrutacyjnej pod karą utraty służby. W skutek tego cała reprezentacya z wyjątkiem p. Schmidt zrezygnowała i opuściła salę.

Według tego samego źródła ma być wydane polecenie do wszystkich gmin dystryktu Jaskańskiego, powołujące wójtów i starszyznę gmin sprzeciwiającej się ustawie rekrutacyjnej na dn. 15. b. m. do Jaski, dokąd zjedzie na śledztwo wiceżupan Ocic.

Książę Stirbey przywiózł do Wiednia pismo księcia Karola rumuńskiego do Jego ces. Mości w celu pozyskania przyzwolenia rządu cesarskiego na niektóre umowy z Rumunią zawrzeć się mające. Umowy te później przez specjalnych pełnomocników zredegowaneby zostały. Idzie najprzód o unowę względem wzajemnego wydawania zbrodniarzy, następnie o unowę względem pogodzenia obustronnego systemu dróg żelaznych, ułatwienie handlu a mianowicie komunikacyi na pograniczu. w końcu zaś o uregulowaniu jurysdykcji nad poddanymi austriackimi w Księstwach Naddunajskich, którzy dotąd osobnych kapitulacyi pod tym względem używają. Prócz tego rząd rumuński zamysła ustanowić stałego swego ajenta w Wiedniu.

W ciele prawodawczem francuskim p. Thiers w dniu 14. b. m. rozpoczął mowę swoją o sprawach zewnętrznych, przy przepelnionych słuchaczami trybunach i przy zupełnej ciszy w całej sali. Mowa ta, wraz z półgodzienną pauzą którą mowca sobie w środku mowy swej pozwolił, zapełniła całe posiedzenie do godziny szóstej wieczorem. Było to obrzymie zadanie dla starca, który w krótko 70 lat liczyć będzie. Mowa, prawdziwe dzieło mądrości politycznej, zrobiła na wszystkich wielkie, prawdziwie historyczne wrażenie.

Thiers zabrał głos dla usprawiedliwienia swojej interpelacyi. Zdaniem Jego położenie Europy a szczególnie Francyi jest trudne, dowodzi to reorganizacya armii, wszędzie rozpoczęta. Położenie to jednak nie powinno wzniesać wielkiej obawy. Thiers śledzi przyczyn złego tego położenia. Przyczyny te upatruje w fałszywych ideach, które zajęły miejsce w polityce europejskiej, a które ludzie ambitni śmiało wyzyskują. Dawniej porządek państw europejskich spoczywał na wcale

innych ideach niż dzisiaj. Dawniejsze idee były to idee równowagi i uszanowania traktatów.

Thiers traktuje ten temat z szczególnym upodobaniem. Skreślił historyczny obraz polityki równowagi od 15 wieku do dzisiejszych czasów. Polityka ta opierała się głównie na utrzymaniu pomniejszych państw, które nie dozwalały starcia się większych państw między sobą a przynajmniej starcie to osłabiali, tak iż większe państwa nie mogły się stać coraz większymi a w końcu największymi. Tę politykę dziś opuszczono a Francja na to zezwoliła, chociaż wielkość jej i potęga właśnie od tego zawisła że była mieczem tej polityki, ważką tej równowagi. A cóż postawiono na miejscu tej polityki?

Idee narodowości, wielkich konglomeratów jednego pochodzenia i jednego języka. Z tąd interes której Pol- szczyce okazywano, z tąd nieustające usiłowania ku zjednoczeniu Włoch.

Tak daleko sięgają, pisze „Correspondence Havas“, wyjęte ustępy z mowy Thiersa. Nie pamiętają tak wielkiego ścisłu publiczności w trybunach i takiego napięcia, z jakim pojawienie się sławnego mowcy oczekiwano.

Oprócz projektu nowej ustawy prasowej przedłożono francuskiemu ciału prawodawczemu projekt ustawy względem prawa odbywania zgromadzeń. Jak widać z tego projektu, dawniejsze doniesienia o nim nie były mylne. Zgromadzenia publiczne, których przedmiotem nie mają być kwestye polityczne lub religijne mogą odbywać się bez poprzedniego pozwolenia. Jednakże najmniej na dzień przed otwarciem zgromadzenia należy przedłożyć władzy właściwej uwiadomienie o zwołaniu go, podpisane przez 7 osób w gminie zamieszkałych, z dokładnem oznaczeniem miejsca, dnia, godziny i celu zgromadzenia, z wyrażeniem nazwisk, stanu i pomieszkania tych, co podpisują uwiadomienie. Otrzymałszy uwiadomienie władza wydaje certyfikat, który na każde wezwanie urzędowe ma być ukazany. Zgromadzenia mogą się odbywać tylko w budynkach zamkniętych i nie później jak o zwykłej godzinie wieczornej. W każdym zgromadzeniu ma być dla utrzymania porządku urządzone biuro złożone z prezydującego i przynajmniej dwóch sekretarzy. Biuro nie pozwala na dyskusye do rzeczy nienależące. Delegowany do tego celu urzędnik sądowy lub administracyjny może być obecny na posiedzeniu; powinien mieć ze sobą godło urzędowe i może zasiąść gdzie mu się podoba. W razie tumultu lub gdy biuro pomimo upomnienia pozwala na dyskusye do rzeczy nie należące, urzędnik może rozwiązać zgromadzenie. W tym razie obecni powinni rozejść się, a urzędnik spisuje protokół. Zgromadzenia wyborcze, po rozpisaniu wyborów mogą odbywać się jeszcze na 5 dni przed samym wyborem; na takich zgromadzeniach są obecni tylko wyborcy i kandydaci. Kara pieniężna od 300 do 10.000 franków i kara więzienia od 6 dni do 6 miesięcy spotyka tych co bez dopełnienia formalności zwołują zgromadzenie, należą do jego biura i wszczynają dyskusye do rzeczy nie należące: ci oprócz tego podlegają osobno karze za zbrodnie lub przestępstwa przy tem popełnione. Kara więzienia od 1 miesiąca do roku i kara pieniężna od 300 do 10.000 franków dotyka tych co z bronią przybywają na zgromadzenie, tudzież członków biura sprzeciwiających się wezwaniu urzędowemu aby zgromadzenie zostało rozwiązane. We wszystkich tych wypadkach sąd może orzec utratę prawa wyborczego na czas od 1 roku do 5 lat. Prefekt policyi paryskiej i prefekci departamentów mogą odraczać zgromadzenia, jeżeli grożą zaburzeniem spokoju publicznego. Zakazać zgromadzenie może tylko minister spraw wewnętrznych.

Rząd austriacki polecił opiece rządu włoskiego groby i pomniki Austriaków tak tych co naturalną śmiercią umarli, jak i generałów, oficerów i żołnierzy, co na polu bitew polegli. Włoski minister spraw zewnętrznych nie omieszkał dać rządowi austriackiemu zapewnienie, iż pod tym względem największe będzie miał staranie tak obecnie jak i w przyszłości. Jakoż odnośnie okólniki temi dniami do wszystkich prefektów rozesłane już zostały.

Garibaldi przybył do Turynu i z balkonu domu Trivuzio-Palavicini miał przemowę do ludu, który go z wielkim powitał zapałem. W przemowie tej wspomniał, iż Turynianom należy się zaszczyt inicjatywy w usiłowaniach, żeby z Rzymu zrobić stolicę Włoch.

Z Rzymu piszą, że spór między rządem papieskim a Stanami Zjednoczonymi, którego powodem miało być nie ograniczenie amerykańskiego nabożeństwa niedzielnego, lecz pismo papieża do Jeffersona Davis, jest bliższym załatwienia. Dotychczasowy poseł amerykański

jenerał Rufus King pozostanie zapewne w Rzymie, chociaż kongres oświadczył się za zwinięciem poselstwa w Rzymie.

Legia belgijska, która powróciła z Meksyku ma być, jak zapewniają, zaciągnięta przez stowarzyszenie katolickie do służby papieskiej, i ma stanowić rezerwę.

Według ostatnich wiadomości o stanie sprawy wschodniej, Austrya, Francja i Rosja zgodziły się na to iż wspólnie wysokiej Porcie doradzać będą ustąpienie wysp Kandyi rządowi greckiemu. Dodają, iż właściwe poselstwa załatwiły już to polecenie. Pierwszy nacisk do takowego rozwoju sprawy wschodniej pochodzić miał ze strony Francji, która dawniej już proponowała żeby zawezwać Turcyę do odstąpienia Kandyi większej części Tesalii i Epiru. Ze zaś propozycyę tę uważano w Wiedniu jako za daleko sięgającą, a w Petersburgu upatrywano w niej tylko punkt wyjścia do dalszych negocyacji, przeto gabinet Tuilleryi poprzestał, zdaje się, na dążeniu do tego, co, w poprzednich rozmowach okazało się możliwym do przeprowadzenia. Tem zaś było odstąpienie wysp Kandyi, którą Porta otomańska pomimo wszelkiego usiłowania uspokoić nie może. Nowy ten projekt przedłożony być miał najprzód w Wiedniu, a po przyjęciu go przez rząd austriacki i Rosyja na niego zgodzić się miała. Tylko Anglia stoi zupełnie na uboczu i poseł angielski dotąd nie odebrał zlecenia przystąpienia do kroków dyplomatycznych jego kolegów.

Według korespondencyi z Belgradu do „D. Allg. Ztg.“ — w pierwszych dniach marca książę czarnogórski zwołał na walne zgromadzenie wszystkich naczelników pokoleń (województw), oraz przywódców hercogowińskich. Na zgromadzeniu tem byli także obecni konsulowie i oficerowie zagraniczni, między innymi pruscy, którzy obecnie zajmują się reorganizacją wojska czarnogórskiego, serbskiego i rumuńskiego.

Przedmiotem obrad było wywołanie powstania w Bośni i Hercegowinie. Książę czarnogórski miał oświadczyć, iż w razie powstania w Hercegowinie bezwzględnie pospieszy na pomoc temu krajowi; obecni oficerowie serbscy w imieniu swojego rządu przyrzekli to samo uczynić w Bosnii. Wszystkie strony zobowiązały się solidarnie występować i współcześnie rozpocząć działania. W skutku tych postanowień, liczni ochotnicy z Hercegowiny i Bosnii już weszli do armii serbskiej i czarnogórskiej.

Też korespondencye utrzymują, że w skutku rozkazu otrzymanego z Konstantynopola, dowódca turecki w Sarajewie posunął się ze swem wojskiem ku granicy serbskiej i ku Czarnogórze. Za kilka dni armia serbska i armia turecka będą stały na przeciw siebie nad rzeką Driną. Rząd turecki zapobiegając powstaniu w Bosnii, stara się zjednać sobie szlachtę i skłonić ją do wielkich ofiar na wojnę; korespondencye z Belgradu utrzymują jednak, że właściciele ziemscy w Bosnii, nawet mużulmanie, czekają tylko na pierwsze zwycięstwo Serbów, by podnieść chorągiew rokoszu przeciw Porcie.

Z Nowego Yorku donoszą pod dn. 28. lutego, iż izba reprezentantów uchwaliła rozwiązanie milicyi państw południowych. Następnie taż izba postanowiła, że prezydent bez zezwolenia senatu jenerała Granta ani usunąć ani też gdzie indziej jak w Washingtonie użyć nie może. Prócz tego wszystkie rozporządzenia militarne prezydenta nastąpić muszą przez jenerałów armii. Grant jak wiadomo jest za militarnym rządem w państwach południowych. Dla tego kongres uważa za potrzebne zasłonięcie go przed złą wolą prezydenta. Czyli zaś kongres ma zamiar powierzenia rządów wojskowych Grantowi, tego dotąd wiedzieć nie można. Jeżeli uchwały kongresu do tego dążyły, to zdaje się, iż John do nich się nie stosował, telegram bowiem donosi, że Johnson oddał komendy w czterech dystryktach wojskowych w państwach południowych jenerałom Sikles, Ord, Thomas i Sheridan.

Listy prywatne z Meksyku donoszą, że Francuzi, którzy z powodu prywatnych interesów lub z innych powodów nie mogli udać się za wojskiem francuzkiem do Veracruz, udają się teraz tłumnie do konsulata amerykańskiego prosząc o naturalizacyę jako obywatele zjednoczonych państw, tym bowiem sposobem chcą się ochronić przed zemstą Juarystów, których lada chwilę w Meksyku oczekują. W niższych zaś warstwach ludności meksykańskiej wielkie być ma rozjątrzenie właśnie przeciwko Zjednoczonym Stanom tak, iż konsul amerykański żeby być gotów na wszelki wypadek, zamieniony został w pewien rodzaj fortecy i wszyscy Amerykanie w Meksyku się znajdujący wezwani zostali do zgromadzenia się przed konsulatem, w razie gdyby jakie rozruchy wybuchnęły miały.

(Rozprawy ostateczne) w lwowskim c. k. sądzie krajowym w bieżącym tygodniu odbyć się mające. Dnia 20. marca: Duma Michał i spół. fałszowanie banknotów. Dnia 21. marca: Łozińska Elżbieta zabójstwo przez nieostrożność. Tymezyzyn Michał i spół. kradzież. Ehrlich Jossel kradzież. Biszko Tymko ciężkie obrażenie ciała. Maciejowski Andruch i spół. kradzież. Kadziola Iwan gwałt publiczny. Leszczuk Andruch gwałt publiczny.

(Złodziej przytrzymany.) W nocy z 17. na 18. b. m. schwymano na gorącym uczynku w Biłohorszczy pod Lwowem złodzieja dobywającego się do stajni, w której były dwie krowy. Odstawiono go do policyi, w której już zdawna jest znany jako złodziej z rzemiosła.

(Ludność żydowska.) „Warsz. Dniow.“ pisze: „Wiadomo z ogłaszanych dat statystycznych, że w państwach zagranicznych plemię żydowskie rozmnaża się szybciej, niż chrześcijańskie. Fakt ten potwierdza się i w tutejszym kraju. Z danych dostępnych dla każdego wykazuje się niewątpliwie, że ludność żydowska powiększa się dwa razy szybciej, niż chrześcijańska. Pozostawiając sobie na później poparcie tego założenia cyframi z całego kraju, obecnie przytoczymy tylko cyfry urodzonych żydów w Warszawie w ciągu ostatnich trzech lat. Tak w 1863 r. w liczbie 211.396 mieszkańców m. Warszawy liczyło się żydów 67.701; urodziło się w tym roku 9930, w tej liczbie żydów 2443. W 1864 r. (222.906 mieszkańców, w tej liczbie 72.866 żydów), z 12.867 urodzonych na udział żydów przypadło 3234. W 1865 r. (243.612 mieszkańców, w tej liczbie 77.219 żydów), z 11.980 urodzonych było żydów 2967. Co się tyczy prowincyi, w nich ten wzrastający postęp urodzonych jeszcze jest oczywistszy, tak, że za dwa, trzy wieki liczebnie przeważającą narodowością w tutejszym kraju musi stać się żydowska; ponieważ zaś narodowość ta już teraz zaczyna opanowywać ekonomiczne siły kraju, a taki porządek rzeczy, przez pomnożenie liczby czynników musi się utrwalić, to zarazem ludność żydowska ma w widoku i moralną przewagę nad krajowcami. Zatem cała przyszłość tutejszego kraju wyprowadzie jeszcze odległą, zawiera się w żydach. Przewidując taki obrót rzeczy, a zważywszy na doświadczoną zdolność żydów wprowadzania skutecznie i szybko w ruch istniejących sił ekonomicznych kraju, można sądzić, że i w takich warunkach materyalna jego pomysłowość nie będzie poszkodowaną.“

(Premia muzykalne.) „Monitor“ francuski ogłosił odezwę komisji wystawy powszechnej w Paryżu w przedmiocie popisów muzykalnych, które urządzone zostaną tego lata w byłym pałacu przemysłowym na polach elizejskich. Muzyka reprezentowana będzie na wystawie w trojaki sposób: jako kompozycya, jako wykonanie i pod względem historycznym. Co się tyczy kompozycyi, rozdane zostaną dwa premia; pierwsze za kantatę na uroczystość wystawy, na orkiestrę i chóry, i drugie za hymn opiewający dobrodziejstwa pokoju. Na ten konkurs przeznaczone zostały dwa złote, dwa srebrne i dwa brązowe medale, oraz sześć wzmianek zaszczytnych. Obok tego na wniosek komitetu premiowego może być przyznana nagroda w wysokości 10.000 franków za utwór, który uznany zostanie za najstosowniejszy na przyszłość, jako hymn do wykonywania na uroczystościach międzynarodowych. — Drugi komitet, podzielony na trzy oddziały, przyznawać będzie premia za najlepsze egzekucye muzykalne. Na konkurs ten przeznacza się sześć złotych, dwanaście srebrnych i dwanaście brązowych medali, oraz 60 wzmianek zaszczytnych. Obok tego na wniosek komitetu mogą być przyznawane inne jeszcze nagrody. — Konceerta historyczne będą egzekwowane pod kierunkiem osobnego komitetu w budynku przyległym do pałacu wystawy. Mają być tam wykonane przez nie wielką liczbę wybranych artystów, najznakomitszych utworów muzycznych rozmaitych czasów i narodów. Wykonawcom tych koncertów historycznych rozdane będą także medale premie. Uroczyste rozdanie premii miało być miejsce na początku sierpnia 1867. Prezesem honorowym komitetu kompozycyi jest Rossini, a prezesem rzeczywistym Auber. Obok tego do składu komitetu należą: Berlioz, Carafa, Felicyan David, Mermet, Ambrozy Thomas, Verdi, Gounod, książę Poniatowski, jenerał Melinet i t. d. W pierwszej sekcji egzekucyi muzykalnych (koncerta z orkiestrą i chórami), prezesem jest Felicyan David, w drugiej (spiewy uroczystościowe i konkursowe na chóry męskie — festivals et concours orphéoniques) Ambrozy Thomas, w trzeciej (muzyka na instrumentach dętych, oraz muzyka harmonijna i wojskowa) jenerał Melinet. Na czele komitetu koncertów historycznych stoi Fétis.

Ostatnia poczta.

Paryż, 16. marca. „Monitor“ ogłasza wiadomości z Vera Cruz z 6go. Wszystko wojsko francuskie gotowe jest wsiąść na okręty. Marszałek Bazaine zamierzał odpuścić 10go, skoro ostatni żołnierz francuski opuści Vera Cruz.

Madryt, 15. marca. Wybory nie znalazły przeszkody. Prawie wszędzie wypadły w duchu ministeryalnym. Rząd zniósł dekret skazujący na wygnanie deputowanych podpisanych na protestacyi grudniowej.

Konstantynopol, 15go marca. Ustawa drukowana została zawieszoną ze względów administracyjnych. Dwa dzienniki tureckie zostały zamknięte, a wydawców ich połączono do śledztwa.

Nowy Jork, 14go marca. Ustawa zaprowadzająca na Południu rząd wojskowy, weszła już w życie w Karolinie. Jenerał Shofield nakazał urzędnikom dotychczasowego rządu w Wirginii, aby pełnili swoje urzędowanie aż do nominacyi swych następców. Meeting bardzo liczny Fenistów odbędzie się na placu Union-Square w Nowym

(444) **G b i c i.** (2)

Nro. 3706. Vom k. l. Landesgerichte in Krakau wird bekannt gemacht: Es sei in die Eröffnung eines Concurses über das gesammte bewegliche und über das in denjenigen Kronländern, für welche die Civil-Jurisdictionsnorm vom 20. November 1852, R. G. B. Nr. 251 in Wirksamkeit steht, befindliche unbewegliche Vermögen des Felix Bronner, protokolirten Handelsmannes in Saybusch, gemilligt worden. — Daher wird Jedermann, der an erstgedachten Verschuldeten eine Forderung zu stellen berechtigt zu sein glaubt, erinnert, bis zum 30. Juni 1867 die Anmeldung seiner Forderung in Gestalt einer förmlichen Klage wider den Betreter dieser Concursmasse bei diesem Gerichte einzureichen, und es sei zum Concursmassevertreter Hr. Advocat Dr. Zucker in Krakau zu seinem Stellvertreter Herr Advocat Dr. Rosenblatt und zum einstweiligen Vermögensverwalter Hr. Dr. Bernhard Nechi bestellt worden.

Wer seinen Anspruch auf diese Concursmasse binnen obiger Frist nicht anmeldet, oder unterlassen würde, in seiner Klage nicht nur die Richtigkeit seiner Forderung, sondern auch das Recht, kraft dessen er in diese oder jene Klasse gesetzt zu werden verlangt, zu erweisen, wird nach Ablauf der Frist nicht mehr angehört, und diejenigen, die ihre Forderung bis dahin nicht angemeldet haben, sollen in Rücksicht des gesammten in obbenannten Ländern befindlichen Vermögens des Eingangs genannten Verschuldeten ohne Ausnahme auch dann abgewiesen sein, wenn ihnen wirklich ein Compensationsrecht gebührt, wenn sie auch ein eigenes Gut von der Masse zu fordern hätten, oder wenn auch ihre Forderung auf ein liegendes Gut des Verschuldeten vorgemerkt wäre, daß also solche Gläubiger, wenn sie etwa in die Masse schuldig sein sollten, die Schuld ungehindert des Compensations-, Eigenthums- oder Pfandrechtes, das ihnen sonst zu Statten gekommen wäre, abzutragen verhalten werden würden.

Endlich wird zur Wahl des definitiven Vermögensverwalters und des Creditorenausschusses die Tagfahrt auf den 11. Juli 1867 um 10 Uhr Vormittags angeordnet, zu welcher sämmtliche angemeldeten Gläubiger vorgeladen werden.

Krakau, am 11. März 1867.

(437) **G b i c i.** (2)

Nro. 3193. Vom Stanislawower k. l. Kreisgerichte wird Saul Glaser recte Schaul B. Glaser wegen dessen unbekanntes Wohnortes hiemit bekannt gemacht, daß mit h. g. Beschlusse vom 4. Februar 1867 Z. 597 die Pränotation der Summe von 50 fl. öst. Währ. im Lastenstande seines hierortigen Realitätsanteils Nr. 61 1/2 zu Gunsten des Wolf Stein bewilliget, und daß zu seiner Verständigung von diesem Pränotationsbescheide für ihn zur Wahrung seiner Rechte der Hr. Advocat Dr. Maramorosh mit Substituierung des Hrn. Advocaten Dwernicki als Curator bestellt wurde.

Stanislaw, am 25. Februar 1867.

(449) **Obwieszezenie.** (2)

Nro. 3575. C. k. sąd obwodowy Tarnowski zawiadamia mniejszym edyktem Sobiesława Gawrońskiego, iż pani Fradel Schwarz przeciw niemu o zapłacenie summy 1200 zł. w. a. skargę wniosła i o pomoc sądową prosiła — w skutek czego nakaz zapłaty wydany został.

Ponieważ pobyt zapozwanego Sobiesława Gawrońskiego nie jest wiadomym, przeznaczył tutejszy sąd dla zastępstwa na koszt i niebezpieczeństwo zapozwanego tutejszego pana adwokata Dra. Stojalowskiego z substytucją pana Dra. Serdy na kuratora, z którym wniesiony spór według ustawy wekslowej przeprowadzonym będzie.

Tym edyktem przypomina się zapozwanemu, ażeby się sam osobiście stawił, albo potrzebne dokumenta przeznaczonemu zastępcy udzielił, lub też innego obrońcę obrał i tutejszemu sądowi oznajmił, w ogóle do bronienia prawem przepisanych środków użył, inaczej z jego opóźnienia wynikające skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Z rady c. k. sądu obwodowego. Tarnów, dnia 7. marca 1867.

(438) **Obwieszezenie.** (2)

Nr. 180. Mocą którego królewski Magistrat wolnego i obwodowego miasta Nowego Sącza do powszechnej podaje wiadomości, iż celem wypuszczenia wódczanej i miodowej propinacji w miejskich dobrach małej i wielkiej Zeleznikowy w trzechletnią z dniem 24go czerwca 1867 r. poczynającą, a z dniem 23. czerwca 1870 r. kończącą się dzierżawę w godzinach rannych odbędzie się w kancelaryi magistratualnej w Nowym Sączu na dniu 28. maja pierwsza, a w razie potrzeby w dniu 31. maja i 4. czerwca 1867 r. druga i trzecia licytacja publiczna, do której się licytantów uprzejmie zaprasza.

Za cenę wywołania przyjmuje się w poprzednich trzech latach opłacany roczny czynsz dzierżawny w sumie 176 zł. w. a.

W licytacji udział biorący licytanci obowiązani są przed rozpoczęciem licytacji do rąk komisji licytacyjnej dziesięć odsetkowy zakład od sumy wywołania w kwocie 17 zł. 60 kr. w. a. w gotowiznie złożyć.

Warunki licytacyjne mogą być każdego czasu w kancelaryi ekspedytu magistratualnego w godzinach urzędowych przejrzanemi. Nowy Sącz, dnia 13. lutego 1867.

(446) **E d y k t.** (2)

Nro. 12886. Lwowski c. k. sąd krajowy jako sąd handlowy uwiadamia niniejszem niewiadomego z miejsca pobytu pana Władysława hrabiego Humnickiego, że pani Chane Bleicher negocjanta pod l. 105 1/2, we Lwowie mieszkająca, na dniu 5. marca b. r. do l. 12886 wniosła w tym sądzie przeciw niemu prośbę o wydanie nakazu płatniczego na 1000 zł. w. a. na podstawie wekslu ddt. Lwów 4. listopada 1863 na rzeczoną własnie kwotę opiewającego, — w której prośby załatwieniu nakaz płatniczy stosownie do żądania Chany Bleicher, uchwałą tutejszo-sądową z dnia 6. marca b. r. do liczb 12886 wydany został.

Ponieważ miejsce pobytu pozwanego nie jest wiadomem, postanawia się mu na jego koszt kuratora w osobie pana adwokata Dra. Gregorowicza ze substytucją pana adwokata Dra. Rońskięgo, rzezony nakaz płatniczy doręcza się temu kuratorowi i o tem uwiadamia się pana Władysława Humnickiego niniejszym edyktem.

Lwów, dnia 6. marca 1867.

(456) **Vicitations-Edict.** (2)

Nro. 522. Vom Mikulincer k. l. Bezirksamte als Gericht wird über Ansuchen des Tarnopoler k. l. Kreisgerichtes ddt. 28. März 1866 Z. 3567 zur Einbringung der mit dem k. l. Kreisgerichtlichen Urtheile vom 18. März 1863 Zahl 2269 erstiegten Wechselforderung des Salomon Rebenstock von 1060 fl. öst. Währ. sammt 6% vom 21. August 1861 anzurechnenden Verzugszinsen und Gerichtskosten von 14 fl. 90 kr., dann Executionskosten von 6 fl. 37 1/2 kr. und 33 fl. 10 kr. öst. W. die vom Tarnopoler k. l. Kreisgerichte bewilligte executiv Feilbietung der nach dem verstorbenen Schuldner Wolf Seliger verbliebenen, in Mikulince sub Nr. 11 alt, 361 neu — gelegenen Realität hiemit ausgeschrieben und unter nachstehenden Bedingungen hiergerichts in Mikulince abgehalten werden:

1. Jeder Kauflustige hat vor der Feilbietung 10% des als Ausrufspreis geltenden Schätzungswertes der gedachten Realität von 3310 fl. öst. W. im Betrage von 331 fl. öst. Währ. bei der Feilbietungs-Commission als Badium zu erlegen, welcher Betrag dem Ersteher in den Kaufschilling eingerechnet, den übrigen Mitbietenden aber sofort nach der Feilbietung zurückgestellt werden wird.

2. Zur Feilbietung dieser Realität werden zwei Vicitationstermine auf den 11. April 1867 und 9. Mai 1867, jedesmal um 10 Uhr Vormittags bestimmt, bei welchen dieselbe nur über oder wenigstens um den obigen Schätzungswert hintangegeben werden wird.

3. Sollte die fragliche Realität bei den obigen zwei Terminen nicht um den Schätzungswert veräußert werden können, so wird im Sinne der §§. 148 bis 152 der G. D. zur Festsetzung der erleichternden Bedingungen die Tagfagung auf den 16. Mai 1867 um 10 Uhr Vormittags bestimmt und hierauf ein dritter Vicitationstermin ausgeschrieben werden, bei welchem diese Realität auch unter dem Schätzungswerte veräußert werden würde.

Die übrigen Vicitationsbedingungen, der Schätzungssatz und der Grundbuchsauszug können bei der hiergerichtlichen Registratur eingesehen werden.

Wovon hiemit allgemein die Kundmachung geschieht, und davon die rechtsstreitenden Parteien und die Tabulargläubigerin Perl Seliger — dann diejenigen Tabulargläubiger, welche nach dem am 30ten Jänner 1866 ausgefertigten Grundbucheextracte an die Gewähr der fraglichen Realität gelangen sollten, oder welche nicht rechtzeitig von dieser Feilbietung verständigt werden könnten, durch den für dieselben unter Einem beauftragten Curator ad actum Isaak Kaczke und durch gegenwärtiges Edict in Kenntniß gesetzt werden.

Vom k. l. Bezirksamte als Gericht. Mikulince, am 3. August 1866.

(460) **G b i c i.** (2)

Nro. 12827. Vom Landesgerichte in Handelsfachen in Lemberg wird dem Ferdinand von Göntry kundgemacht, daß auf Grundlage des mit den gesetzlichen Erfordernissen versehenen Wechsels ddt. Lemberg 11. November 1866 über 80 fl. öst. W. die gebetene Zahlungsaufgabe bewilligt und dem Wechselacceptanten Ferdinand von Göntry wegen seines unbekanntes Lebens und Wohnortes zu Händen des Curators Hrn. Dr. Natkis und mittelst Edict verordnet wird, die Wechselsumme vom Restbetrage von 50 fl. sammt 6% Zinsen vom 21. November 1866, dann die Gerichtskosten von 5 fl. 72 kr. öst. W. binnen drei Tagen an die klagende Giratarin Henne Stark bei Vermeidung wechsellredhtlicher Execution zu bezahlen, oder binnen derselben Frist die Einwendungen zu überreichen und die eingeklagte Wechselsumme sicherzustellen.

Lemberg, am 6. März 1867.

(448) **Obwieszezenie.** (2)

Nr. 2135. C. k. sąd obwodowy Tarnowski niniejszym edyktem wiadomo czyni, iż pani Wenantyna z Łozińskich J. rečka, Władysław i Teodor Łozińscy, Eleonora z Sowińskich Sznieszek, Eugeniusz Rudolf dw. i. Sowiński i Seweryn Sowiński przeciw spadkobiercom i prawonabywcom Stanisława Rzuchowskiego, Józefa Rzuchowskiego i Narcyza Rzuchowskiego co do życia i miejsca pobytu niewiadomym oraz wszystkim, którzyby do własności części dobr Pstrągowa prawo rościli, o uznanie własności czę-

ści dobr Pstrągowa w posiadaniu powodów będącej i o intabulację powodów za właścicieli tej części skargę wniosli i o pomoc sądową prosili — w skutek czego termin na 23. maja 1867 o godzinie 10tej rano wyznaczony został.

Ponieważ pobyt zapozwanych jest niewiadomy; przeto przeznaczył tutejszy sąd dla zastępstwa na koszt i niebezpieczeństwo zapozwanych, tutejszego adwokata Dra. p. Bandrowskiego z substytucją Dra. p. Jarockiego na kuratora, z którym wniesiony spór według ustawy cyw. dla Galicyi przepisanej przeprowadzonym będzie.

Tym edyktem przypomina się zapozwanym, ażeby w przeznaczonym czasie albo się sami osobiście stawili albo potrzebne dokumenta przeznaczonemu zastępcy udzieliłi lub też innego obrońcę obrali i tutejszemu sądowi oznajmiłi ogólnie do bronienia prawem przepisane środki użyli, inaczej z ich opóźnienia wynikające skutki sami sobie przypisaćby musieli.

Z rady c. k. sądu obwodowego. Tarnów, dnia 21. lutego 1867.

(459) **Konkurs** (2)

der Gläubiger des Carl und Francisca Reyzek.

Nr. 2346. Von dem k. l. Landesgerichte in Leisberg wird über das gesammte wo immer befindliche bewegliche Vermögen, dann über das in den Kronländern, für welche das Patent vom 20. November 1852 Nr. 251 R. G. B. Wirksamkeit hat, gelegene unbewegliche Vermögen des Carl und Francisca Reyzek der Concurs eröffnet.

Wer an diese Concursmasse eine Forderung stellen will, hat dieselbe mittelst einer Klage wider den Concursmassevertreter Herrn Dr. Męcinski für dessen Stellvertreter Hr. Dr. Skalkowski ernannt wurde, bei diesem Landesgerichte bis Ende April 1867 anzumelden, und in der Klage nicht nur die Richtigkeit der Forderung, sondern auch das Recht, kraft dessen er in diese oder jene Klasse gesetzt zu werden verlangt, zu erweisen, widrigens nach Verlauf des erstbestimmten Tages Niemand mehr gehört werden würde, und jene, die ihre Forderung bis dahin nicht angemeldet hätten, in Rücksicht des gesammten, zur Concursmasse gehörigen Vermögens ohne alle Ausnahme auch dann abgewiesen sein sollen, wenn ihnen wirklich ein Compensationsrecht gebührte, wenn sie ein eigenthümliches Gut aus der Masse zu fordern hätten, oder wenn ihre Forderung auf ein liegendes Gut sichergestellt wäre, so zwar, daß solche Gläubiger vielmehr, wenn sie etwa in die Masse schuldig sein sollten, die Schuld ungehindert des Compensations-, Eigenthums- oder Pfandrechtes, das ihnen sonst gebührt hätte, zu berichtigen verhalten werden würden.

Zur Wahl des Vermögens-Verwalters- und der Gläubiger-Ausschüsse, wird die Tagfagung auf den 2ten Mai 1867 Vormittags 10 Uhr bei diesem Landesgerichte anberaumt.

Vom k. l. Landesgerichte. Lemberg, am 9. Februar 1867.

(479) **Ogłoszenie licytacji.** (1)

Nro. 3004. C. k. sąd powiatowy w Czortkowie wiadomo czyni, że na ściąganie kwoty 68 zł. 25 c. w. a. przez Stanisława Szahańskiego z przynależnościami od Antoniego i Maryanny małżonków w walzonej, realność tychże Bublików w Czortkowie pod numerem 261 konskrybowana, według aktu detaksacyjnego na 306 zł. 50 c. w. a. oszacowana, korpusu tabularnego nie stanowiąca, składająca się z chałupy o dwóch oddziałach, komórki i lochu pod chałupą murywaną w dwóch terminach, to jest 10. i 17. kwietnia 1867 przez publiczną licytację w kancelaryi c. k. sądu powiatowego Czortkowskiego o godzinie 10tej z rana następującej ofiarującemu z tem zastrzeżeniem sprzedany zostanie, że gdyby ta realność w pierwszym terminie wyżej lub przynajmniej w cenie szacunkowej sprzedana być nie mogła, w drugim terminie nawet niżej ceny szacunkowej sprzedana będzie.

Warunki bliższe tej licytacji i akt detaksacji tej realności w sądzie, zaległe zaś restancje podatkowe w c. k. urzędzie poborowym przejrane być mogą. Czortków, dnia 17. grudnia 1866.

(463) **E d y k t.** (1)

Nro. 4007. C. k. sąd krajowy Lwowski wiadomo czyni niewiadomym z życia i miejsca pobytu Antoniemu Amou, Józefowi Barach czyli Franciszkowi Christ i Cyprze Barach lub niewiadomym tychże spadkobiercom, iż na prośbę pani Katarzyny z Kosińskich 1go małżonk. stwa Nowakowskiej 2go Truchim rzezonym niewiadomym, tudzież Mojżeszowi H. Stroh i Herszkowi Lubinger polecono. ażeby prenotację sum 1000 zł. pol., 876 duk. hol., 1528 zł. w. a. czyli 6112 zł. pol. i 3690 zł. w. w. czyli 14.760 zł. pol. w stanie długów realności pod Nrem. 3 1/2 Dom. 15, p. 451 n. 1, 2, 3 i 7 cież. w przeciągu 14 dni pozweu usprawiedliwili lub wykazali się że usprawiedliwienie tej prenotacji powyższych sum jest w toku, gdyż w przeciwnym razie nadmieniona prenotacja wyrzeczonych sum na powrotną prośbę pani Katarzyny Nowakowskiej 2go Truchim jako nieusprawiedliwiona wyekstabilowana i wymazana będzie. Uchwała dla rzezonych niewiadomych wygotowana doręcza się panu adwokatowi Drowi. Frenkel jako ustanowionemu kuratorowi.

Z c. k. sądu krajowego. Lwów, dnia 16. lutego 1867.

(421) **Concurs.** (3)
 Nro. 1810. Post-Accessistenstelle letzter Classe im galizischen Postbezirke mit 400 fl. Jahresgehalt und 400 fl. Caution.
 Gesuche sind binnen 4 Wochen bei der k. k. Postdirection in Lemberg einzubringen.
 Von der k. k. galiz. Post-Direction.
 Lemberg, am 9. März 1867.

(431) **Edict.** (3)
 Nro. 36053. Von dem k. k. Lemberger Landesgerichte wird der Clementine Wolska und im Falle ihres Ablebens deren dem Leben, Namen und Wohnorte nach unbekanntem Erben mit diesem Edicte bekannt gemacht, daß Theodor Agopsowicz am 4. Juli 1866 J. 36053 ein Gesuch überreicht hat, worüber mit dem h. g. Bescheide vom 11. August 1866 Zahl 36053 dieselbe angewiesen wird, binnen 3 Tagen sich auszuweisen, daß die im Lastenstande der Güter Fikowa ut dom. 163, p. 185, n. 30 an zu ihren Gunsten erwirkte Pränotation des Erziehungs- und Ernährungsrechtes justifiziert sei, oder daß die Justification derselben sich im Zuge befindet, widrigenfalls diese Pränotation extabuliert und gelöscht werden würde.
 Da der Wohnort der Clementine Wolska unbekannt ist, so wird ihr der Hr. Advocat Dr. Koiński mit Substituierung des Hrn. Advocaten Dr. Pfeiffer auf deren Gefahr und Kosten zum Curator bestellt, und demselben der oben angeführte Bescheid dieses Gerichtes zugestellt.
 Vom k. k. Landesgerichte.
 Lemberg, am 11. August 1866.

(427) **Edict.** (3)
 Nro. 1359. Vom k. k. Kreisgerichte in Stanisławów wird zur Hereinbringung der von der privilegierten Actiengesellschaft für Zuckerrfabrication in Galizien gegen Andreas Kment erlegten Summe von 1050 fl. öst. W. f. N. G. die executiv Feilbietung der dem Andreas Kment gehörigen 1/19 Theile der Realitäten sub Nr. 199 und 204 1/2, unter nachstehenden Bedingungen ausgeschrieben:
 1. Der Ausrufspreis beträgt 2759 fl. 35 kr. österr. Währung.
 2. Jeder Kauflustige ist schuldig 137 fl. 97 kr. öst. W. als Badium entweder im Baaren oder öffentlichen Staatsschuldverschreibungen oder galiz. Grundentlastungsobligationen nach dem Tagescourse zu Handen der Picitationscommission zu erlegen, welches dem Ersteher in den Kaufpreis, falls der Erlag im Baaren geschieht, eingerechnet, den übrigen Picitanten hingegen rückgestellt werden wird.
 3. Zur Feilbietung wird der Termin auf den 25. April 1867 um 4 Uhr Nachmittags bei diesem k. k. Kreisgerichte festgesetzt, bei welchem diese Realitätsantheile auch unter dem Schätzungswerte veräußert werden.
 Der Ersteher hat die auf den feilzubietenden Realitätsantheilen haftenden Schulden, in soweit sich der zu bietende Preis erstrecken wird, zu übernehmen,

(430) **Aufforderung** (3)
 an Franz Anton Saitz oder Zaic aus Kremsier.
 Nro. 1432. Vom k. k. Bezirksamte Kremsier als Gerichte in Mähren wird der bereits mehr als 30 Jahre unbekannt wo abwesende Franz Anton Saitz oder Zaic aus Kremsier, welcher im Jahre 1835 seine Untertunft in einem Kloster in Galizien suchen wollte, aufgefordert, binnen einem Jahre sich hierorts zu melden, oder dem aufgestellten Curator Norbert Schneider, Telegraphenbeamten zu Raab in Ungarn, Nachricht zu geben, widrigen zur Todeserklärung geschritten werden würde.
 Vom k. k. Bezirksamte als Gericht.
 Kremsier, am 4. März 1867.

(438) **Obwieszczenie.** (3)
 Nr. 7689. C. k. sąd krajowy niniejszym do powszechnej wiadomości podaje, iż na prośbę p. Barbary Wróblewskiej celem ściągnięcia wywalzonej sumy 3150 złr. w. a. z p. n. przymusowa sprzedaż realności we Lwowie pod l. 533 3/4 położonej p. Apolonii Hachlewskiej własnej, w następujących trzech terminach na dniu 25. kwietnia, 13. maja i 24. czerwca 1867 o godzinie 10tej przed południem wyznaczonych przedsięwzięta zostanie. — Za cenę wywołania ustanawia się suma 19.300 złr. 26 c. w. a. w akcie sądowej detaxacyi 16. lipca 1866 do l. 38.637 przedłożonym wyprawdona z tym zastrzeżeniem, że w powyższych trzech terminach realność ta tylko wyżej lub za cenę wywołania 19.300 złr. 26 c. w. a. sprzedana będzie. — Każden chęć kupienia mający, obowiązany będzie przed rozpoczęciem licytacyi do rąk komisji licytacyjnej kwotę 1900 złr. w. a. w gotówce, lub w książeczkach galicyjskiej kasy oszczędności, albo w listach zastawnych Towarzystwa kredytowego galicyjskiego lub też w galicyjskich obligacyach indemnizacyjnych podług kursu w ostatniej Gazecie Lwowskiej dzień licytacyi poprzedzającej wykazanego jako wadyum za dotrzymanie warunków licytacyi złożyć.

(473) **Kundmachung.**
 Nr. 784. Zur Sicherstellung der Militär-Verpflegs-Erfordernisse in nachbenannten Stationen auf den Bedarf vom 1. Mai 1867 an werden k. k. Verpflegs-Magazins-Verwaltung zu Rzeszow nachstehende öffentliche Subarrendirungs-Verhandlungen im Offertwege abgehalten werden.

Datum	Stunde	Für die Station	Auf die Bedarfsperiode	für	Sicherstellungs-Erforderniß																
					täglich				monatlich				jährig	von 4 zu 4 Tagen							
					Brot	Hafer	Heu à 10 Pfd.	Streustroh à 3 Pfd.	im Winter		im Sommer			Brot	Hafer						
26	März 1867 10 Uhr Vormittags	Rzeszów	1. Mai 1867 Ende Dezember, resp. neuen Heufütterung 1867	Garnison	600	240	300		4	25	58		2	12	28	1100					
Głogów																					
Sędziszów und Góra ropezyce		betto		150	150																
Dembica		betto { Durchmärsche		150	150														500	400	
28		Łańcut		Garnison	190	200															
Przeworsk		betto { Durmärsche		150	150														500	400	
29		Jasło		Garnison	500	5															

Hiezu werden Unternehmungslustige mit dem Beisatze eingeladen, ihre schriftlichen Offerte mit einem 50 kr. Stempel versehen, dann mit dem vorgeschriebenen 5%tigen Badium und dem Soliditäts-Zeugniss instruit, längstens bis 10 Uhr Vormittags des Behandlungstages der Behandlungs-Commission zu überreichen. — Complexiv-Anbote sind nicht zulässig.
 Die näheren Bedingungen können hieramts täglich eingesehen werden.
 K. k. Militär-Verpflegs-Magazins-Verwaltung. — Rzeszów, am 9. März 1867.

wenn die Gläubiger ihr Geld vor der allenfalls vorgesehene Aufkündigung nicht annehmen wollten.
 6. Der Grundbuchsauszug und der Schätzungsact der zu veräußernden Realitätsantheile können in der Kreisgerichtlichen Registratur eingesehen werden, bezüglich der Steuern und des Tabularstandes werden die Kauflustigen an das hierortige Grundbuchsamt und Steueramt gemiesen.
 Von dieser Feilbietung werden Marcus Jonas, Leib Weishaus, Johann Schubert, dem Wohnorte nach unbekannt, durch den in der Person des Hrn. Advocaten Rosenberg bestellten Curators und durch Edicte, dann alle Gläubiger, denen der gegenwärtige oder die nachfolgenden Bescheide entweder gar nicht oder nicht rechtzeitig zugestellt werden würden, oder welche nach Ausfertigung des Grundbuchsauszuges vom 20. Juli 1866 an die Gewähr gelangen sollten, durch den in der Person des Dr. Rosenberg mit Substitution des Dr. Maramoroch bestellten Curators verständig.
 Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes.
 Stanisławów, am 25. Februar 1867.

(450) **Obwieszczenie.** (3)
 No. 3659. C. k. sąd obwodowy Tarnowski niniejszym edyktem wiadomo czyni, iż p. Mojżesz Oranż przeciw p. Sobiesławowi Gawrońskiemu względem zapłacenia sumy wekslowej 674 zł. wal. austr. skargę wekslową wniósł i o pomoc sądową prosił — w skutku czego nakaz zapłaty pod dniem 7. marca 1867 do liczby 3659 wydanym został.
 Ponieważ pobyt zapozwanego p. Sobiesława Gawrońskiego jest niewiadomy, przernaczył tutejszy sąd dla zastępstwa na koszt i niebezpieczeństwo zapozwanego tutejszego advokata Dra. p. Stojądowskiego z zastępstwem advokata Dra. p. Serdy na kuratora, z którym wniesiony spór według ustawy cywiln. dla Galicji przepisanej przeprowadzonym będzie.
 Tym edyktem przypomina się zapozwanemu, jeżeli w przeznaczonym czasie albo się sam osobiście stawia, albo potrzebne dokumenta przeznaczonemu zastępcy udzielił lub też innego obrońcę obrak i tutejszemu sądowi oznajmił ogólnie do bronięcia prawem przepisanych środków użył, inaczej z ich opóźnienia wynikające skutki sam sobie przypisaćby musiał.
 Z rady c. k. sądu obwodowego.
 Tarnów, dnia 7. marca 1867.

(486) **Edykt.** (3)
 Nr. 4106. C. k. sąd powiatowy w Podgórzu niniejszym edyktem wiadomo czyni, iż w drodze egzekucyi ugody sądowej z dnia 24. października 1861 do liczby 3182 celem zaspokojenia sumy 41 zł. w. a. oraz kosztów sądowych i egzekucyjnych w kwotach 2 zł. w. a. — 2 zł. 44 kr. — 2 zł. 87 kr. — 3 zł. 50 kr. i 2 zł. 65 kr. Franciszka Prochowskiego a względnie teraz jego spadkobiercom przyznanych — dozwolona została na żądanie Zofii Prochowskiej przymusowa publiczna sprzedaż domku pod Nrem. konskr. 108 w Piaskach wielkich położonego Wincentego Chachlowskiego własnością będącego, którego realność wszelako żadnego ciała tabularnego nie stanowi. Sprzedaż ta publiczna odbędzie się w trzech terminach, a mianowicie na dniu 3. maja 1867, na dniu 3. czerwca 1867 i na dniu 3. lipca 1867 o godzinie 10. zrana w sądzie tutejszym.
 Cena wywołania stanowi się w cenie szacunkowej 250 zł., wadyum wynosi 10proc. tejeże ceny szacunkowej czyli kwotę 25 zł.
 Inne warunki licytacyi w registraturze sądowej przejrane być mogą.
 Z c. k. sądu powiatowego.
 Podgórze, dnia 13. lutego 1867.

O czem się nieznajomych z miejsca pobytu wierzycieli hipotekowanych jako tr: Dworę Gittel Kirsch, Mojżesza Żelnik czyli Celnik, Pawła i Annę małżonków Zeinera czyli Zenner i wszystkich tych, którzyby po 15. października 1866 do tabuli weszli, lub którymy z jakiegokolwiek powodu uchwała niniejsza doręczona być nie mogła przez kuratora w osobie advokata p. Dra. Dwidowskiego w zastępstwie p. Dra. Minasiwicza ustanowionego uwiadomia. Akt detaxacyi, wyciąg tabularny i warunki licytacyi w registraturze sądowej przejrane być mogą.
 Lwów, dnia 16. lutego 1867.

(450) **Obwieszczenie.** (3)
 No. 3659. C. k. sąd obwodowy Tarnowski niniejszym edyktem wiadomo czyni, iż p. Mojżesz Oranż przeciw p. Sobiesławowi Gawrońskiemu względem zapłacenia sumy wekslowej 674 zł. wal. austr. skargę wekslową wniósł i o pomoc sądową prosił — w skutku czego nakaz zapłaty pod dniem 7. marca 1867 do liczby 3659 wydanym został.
 Ponieważ pobyt zapozwanego p. Sobiesława Gawrońskiego jest niewiadomy, przernaczył tutejszy sąd dla zastępstwa na koszt i niebezpieczeństwo zapozwanego tutejszego advokata Dra. p. Stojądowskiego z zastępstwem advokata Dra. p. Serdy na kuratora, z którym wniesiony spór według ustawy cywiln. dla Galicji przepisanej przeprowadzonym będzie.
 Tym edyktem przypomina się zapozwanemu, jeżeli w przeznaczonym czasie albo się sam osobiście stawia, albo potrzebne dokumenta przeznaczonemu zastępcy udzielił lub też innego obrońcę obrak i tutejszemu sądowi oznajmił ogólnie do bronięcia prawem przepisanych środków użył, inaczej z ich opóźnienia wynikające skutki sam sobie przypisaćby musiał.
 Z rady c. k. sądu obwodowego.
 Tarnów, dnia 7. marca 1867.

(486) **Edykt.** (3)
 Nr. 4106. C. k. sąd powiatowy w Podgórzu niniejszym edyktem wiadomo czyni, iż w drodze egzekucyi ugody sądowej z dnia 24. października 1861 do liczby 3182 celem zaspokojenia sumy 41 zł. w. a. oraz kosztów sądowych i egzekucyjnych w kwotach 2 zł. w. a. — 2 zł. 44 kr. — 2 zł. 87 kr. — 3 zł. 50 kr. i 2 zł. 65 kr. Franciszka Prochowskiego a względnie teraz jego spadkobiercom przyznanych — dozwolona została na żądanie Zofii Prochowskiej przymusowa publiczna sprzedaż domku pod Nrem. konskr. 108 w Piaskach wielkich położonego Wincentego Chachlowskiego własnością będącego, którego realność wszelako żadnego ciała tabularnego nie stanowi. Sprzedaż ta publiczna odbędzie się w trzech terminach, a mianowicie na dniu 3. maja 1867, na dniu 3. czerwca 1867 i na dniu 3. lipca 1867 o godzinie 10. zrana w sądzie tutejszym.
 Cena wywołania stanowi się w cenie szacunkowej 250 zł., wadyum wynosi 10proc. tejeże ceny szacunkowej czyli kwotę 25 zł.
 Inne warunki licytacyi w registraturze sądowej przejrane być mogą.
 Z c. k. sądu powiatowego.
 Podgórze, dnia 13. lutego 1867.